Mit første WS

Endelig oprandt dagen, altså dagen før dagen, dagen hvor vi skulle afsted til vores aller første World Show, som i år foregik i Den Haag i Holland. Anne og jeg har ikke været af sted før, så vi glædede os som små børn og havde gjort det længe.

igennem Hamborg på vej derned, da motorvejene omkring Hamborg var meget plagede af vejarbejde. Så vi kørte ud til Glückstadt og ville tage færgen over. Men da vi havde mistet 3 timer, kom vi også senere frem til færgen end planlagt og der var allerede lang

Mine orientalere, Blua (hankastrat, blå spottet) og Cookie (fertil hun, sølv blå spottet) var allerede kvalificeret, men Annes to var kun killinger og blev kvalificeret på udstillingen i Årslev. Blabbe (SIA o) blev 4 mdr. lørdag 14/10 så det var lige med nød og næppe at han var gammel nok. Men de fik begge deres EX1 som var kravet (Dani BOB1, men det snakker vi ikke om...)

Anne kom og hentede mig om morgenen den 27/10 og vi kom fint af sted. Liiiige indtil Anne kom i tanke om at hun havde glemt sit pas. Nå, det måtte vi jo så hente. Eneste problem var, at Anne bor i Nordjylland, så det kostede os 3 timer. Anne blev selvfølgelig mobbet hele vejen.

Vi havde for længe siden aftalt, at vi ikke ville

kø. Vi måtte vente 1 time og 20 minutter før vi kunne køre ombord. Vi var først fremme på hotellet kl. 22.15 fredag aften. Det havde været en lang dag.

Hotellet var fint, lige ud til motorvejen og vi kunne køre direkte til Udstillingshallen af selv samme motorvej. Dog var hotellet under renovering, så morgenmaden var madkasser som vi kunne hente i køkkenet. Både Anne og jeg havde ikke rigtig nogen appetit, så vi nøjedes med at tage frugten med. Vi var alt for spændte på weekenden.

Vi kom frem til hallen omkring kl. 8 og fandt hurtigt en parkeringsplads. Jeg havde taget min nyindkøbte sammenklappelige trækvogn med, den viste sig at være guld værd, for vi endte med at stå udenfor i en kæmpe lang kø i over 1 time. Heldigvis regnede det ikke men det blæste godt og vi stod jo med små killinger. Heldigvis havde vi ekstra tæpper med, så vi kunne skærme dem lidt af.

Indenfor var det mildt sagt kaos. Hvor skulle vi gå hen? Stewarderne virkede lige så forvirrede som os. Klokken var næsten 10 inden vi nåede frem til hvor vi skulle stå? Vi havde læst, at alle skulle stå sammen landevis. Men os fra Danmark endte med at stå i 7-8 forskellige øer og nogle stod helt alene hos andre lande. Heldigvis skulle Anne og jeg stå sammen.

VI skulle stå i ringformat og jeg havde for første gang en Sturdi med, den havde jeg lånt af Luise. Det var godt nok nemt lige at klappe den op og så ind med kattene. Jeg havde taget en masse flag med, både store og små og så et rigtig flag til en flagstang som jeg satte op foran sturdien på publikumssiden.

Nu ventede vi bare på at det hele skulle gå i gang. De blev forsinkede med åbningsceremonien da de ikke kunne få en PowerPoint op at køre. Selve bedømmelserne gik først i gang omkring kl. 12. Felikat havde til udstillingen udviklet en app, som hver udstiller kunne downloade og logge ind på. Så ville den kalde ens katte op til bedømmelse når det var tid. Men ak, den virkede heller ikke. Felikat

havde dog også sørget for en masse storskærme hvorpå man kunne se hvilke katte der var kaldt op til hvilke dommere. Men ak, heller ikke de virkede. De stakkels stewards havde ikke fået hverken blyant eller papir udleveret, og numre havde de heller ikke, så det var svært for dem at kalde katte op.

Felikat havde meldt ud inden, at kom man ikke op med sin kat, så ville den blive abset. Dette er dog mod Fife reglerne.

Jeg havde snakket med stewarden hvor Blua skulle op og der var laaang tid til endnu. Nå, så kunne vi lige så godt gå ud og få noget at spise. 1 euro for en sodavand og 1½ for en bakke pommes frites. Det var overkommeligt, tænkte vi. Nej, det var så ikke euro, men poletter. Dem skulle man et andet sted hen og købe. 2 poletter for 5 euro. Så var det lige pludselig en helt anden pris. Selve deres kantine var flere forskellige små madboder, hvor halvdelen af dem solgte de samme tørre sandwiches og resten lige så tvivlsomt mad. Det levede slet ikke op til at det var et World Show og at bygningerne var den gamle brødfabrik.

Nå, vi gik op til udstillingsområdet med vores mad og sodavand. Jeg ville dog lige se hvor langt de var hos Anna Wilczek som Blua skulle

Otium

Siamesere i traditionelle farver

Fortrindsvis blå- og chokolademasket

Pía Lykke Holmberg-Hansen Udlejrevej 33 - 3650 Ølstykke Tlf. 2258 5458 Pía.Otíum@gmaíl.dk www.SíameserOtíum.dk

Sheridans Tabby Cat & DK Ilikethis Blabbermouth

op hos. De var så i gang med BIV hos de blå spottede (Blua var ikke med i BIV, da han er kastrat) så jeg fik lige pludselig travlt med at hente ham. Han blev givet til stewarden og så var det ude af mine hænder. Det var ikke en præsenter-selv udstilling, men hver dommer havde to stewarder som skulle præsentere kattene. Anna var meget begejstret for Blua. Eneste minus er hans øjenfarve og det ved jeg godt. Men han ville uden problemer få sit cert, noget jeg havde været meget spændt på om

han ville få. Også fordi han måske ville løbe ind i andre han skulle kæmpe om cert med. Men som eneste kastrat hos de blå spottede var der ingen konkurrence. Det betyder også, at Blua kan gå videre og er i skrivende stund blevet Grand International Premier.

Cookie skulle op hos Elena Noskova og det var hen sidst på dagen. "Småkagen" er en lille bestemt dame og lader os også tit vide det. Men hos stewarden sagde hun ikke et kvæk og fik også et "Good temperament for show" med på vejen. KLONK! Det var

bare mig som tabte underkæben! Til nominering fik jeg Anne til at bære hende og igen opførte hun sig eksemplarisk. Men ingen NOM og det vidste jeg også godt. Blua blev desværre ikke kaldt op til nominering.

Det var så lørdag, klokken var blevet mange og vi skulle tilbage til hotellet. Vi var trætte, både af mangel på søvn, men også på de mange indtryk, gode som dårlige.

Nissen's Siameser & Orientaler Opdræt

Erik Nissen • Gyvelvænget 6 • Egeskov • 7000 Fredericia Tlf. 7595 7963 • 2231 0807 • dknissens@hotmail.com • www.dknissens.dk Om søndagen gik det så småt op for os hvor mange danske katte der var blevet nomineret. Hele 19 katte fordelt over de 4 kategorier. Vi tog plads i salen for heppes, det skulle der. Og vi fik hvad vi kom efter: hele 5 verdensvindere! Det var fantastisk at følge med og kunne rejse sig og vifte med flagene og klappe. Det var som om at det for en stund viskede det kaos der havde været væk.

Men glemmes kunne det ikke helt. Hvorfor man havde valgt at indføre en masse IT og apps på så stor en udstilling og ikke have udtænkt en plan B? IT kan svigte og det gjorde det i dén grad.

Og at tro, at 1700 katte og deres mennesker kan komme igennem en port på 3 meter på én gang, er mig også en gåde.

Men jeg fik hvad jeg kom efter: en oplevelse og et udlandscert på mine katte. Blev jeg overrasket over showet? Ja, det gjorde jeg, men desværre også negativt. Der skete så mange ting som ikke måtte ske på et World Show, at det nu er omdøbt til Worst Show. Men er jeg skræmt væk? Absolut ikke! Vi skal til Tampere næste år, om vi så skal køre og spænde Luise fast på taget!

Kamilla Tholstrup

